

پارامترهای تاثیرگذار در عملکرد میراگرهای MR در کاهش پاسخ لرزه‌ای سازه‌ها

محتشم محبی^۱، سید احسان آفاقوچکی حسینی^۲

۱- استادیار گروه عمران دانشکده فنی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

E-mail: mohebbi@uma.ac.ir

۲- کارشناسی ارشد مهندسی زلزله، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

E-mail: hosseini_ehsan@ymail.com

چکیده

میراگر مگنتورولوژیک (MR) یکی از موثرترین ابزار کنترل نیمه فعال برای کاهش پاسخ لرزه‌ای سازه‌ها می‌باشد که در سال‌های اخیر توجه زیادی را به خود معطوف نموده است. از آنجاییکه کارائی این میراگر در کاهش پاسخ لرزه‌ای سازه‌ها وابسته به نحوه انتخاب متغیرهای طراحی می‌باشد لذا در این مقاله، هدف شناسایی پارامترهای مهم و تاثیرگذار در عملکرد این مکانیزم کنترلی می‌باشد. بدین منظور برای سازه‌های با رفتار خطی که تحت اثر زلزله قرار گرفته‌اند، با استفاده از الگوریتم Clipped-Optimal Control با پسخور شتاب، به ازای مقادیر مختلف برای متغیرهای طراحی و مشخصات زلزله ورودی به طراحی میراگر MR پرداخته شده است. نتایج بدست آمده از مطالعات عددی نشان می‌دهد که ولتاژ ماکریسم و ظرفیت میراگر، ماتریسهای وزنی تابع عملکرد الگوریتم کنترل نیمه فعال و محتواهای فرکانسی زلزله طراحی از عوامل تاثیرگذار در کارائی میراگر MR می‌باشد که در کاربردهای عملی بایستی به نحو مناسبی انتخاب شود.

. واژه‌های کلیدی: کنترل سازه‌ها، کنترل نیمه فعال، میراگر MR، الگوریتم Clipped-Optimal Control

۱. مقدمه

مکانیزم‌های کنترل نیمه فعال، تکامل طبیعی تکنولوژی استهلاک اثری غیر فعال می‌باشند چراکه این ابزار سیستم‌های سازگار را برای بهبود بازدهی و هوشمندی شامل می‌شوند. این ابزار اغلب تحت عنوان میراگرهای قابل کنترل یا هوشمند مورد اشاره قرار می‌گیرند. از آنجاییکه استراتژی‌های کنترل نیمه فعال از نظر ماهیت استهلاکی، ذاتاً پایدار و نیازمند به انرژی کم برای راه اندازی می‌باشند لذا مکانیزم‌های کنترل نیمه فعال می‌توانند در تعداد زیادی از کاربردهای عمرانی همانند کنترل فعال و غیر فعال به کار روند.^[۱] از میان ابزار کنترل نیمه فعال، ابزار سیال قابل کنترل که شامل میراگرهای ER و MR می‌باشد حاوی هیچ قسمت متحرکی به غیر از پیستون نیستند و به همین خاطر بسیار قابل اعتماد بوده و نسبت به دیگر ابزار کنترل نیمه فعال جذاب‌تر در کنترل نیمه فعال سازه می-